Pregaria.cat

Entrada

Escoltar i escoltar-te

Un indret boscós. Al capvespre d'avui. Des de fa estona estàs escoltant la natura, el vent, els ocells, els sorolls del poble que és ja una mica lluny, els grills ... Tanta harmonia ha anat envaint el teu esperit.

Música i silenci. La música t'arriba en un racó de la immensa natura. El silenci paradoxalment es va produint en el teu interior com si els sons es desfessin en el res creixent de plenitud.

I en el fons d'aquesta plenitud silent, on han anat a parar els ritmes i les tonades, comences a escoltar a l'Altre.

"Us ben asseguro que els qui escolten la meva paraula, i creuen en el qui m'ha enviat, tenen vida eterna" (Joan 5, 24).

Escoltar-te, vol dir estar atent i no capficat en tu mateix com si fossis el centre del món i l'únic realment important.

No ho ets el centre, ni el més important. Ets un moment d'una llarga història, que va molt més enllà de la teva persona.

Escolta, si us plau, aquesta terra, les pluges, els vents, les estacions, les fonts i el mar. Ja hi eren abans de tu i hi seguiran quan marxis.

Escolta les veus de la gent, els que riuen, els que enyoren, els que canten i callen. És com una remor que mai cessa, que puja cels amunt fins a perdre's per sempre en l'aparent buit de l'univers. Ja era abans i hi serà després també, com sempre, en la humanitat.

Escolta i deixa que tot penetri i et comuniqui vida i saviesa.

I en el fons de tota realitat, com la saba, hi ha quelcom de quietud i dinamisme, d'absència i presència, de tu i de jo.... que és aquella Paraula per la qual totes les coses van ser fetes, i es mantenen en el seu ésser.

Avui a cau de cor t'ha dit: *per a mi, tu sí ets el centre*. Tot és el centre del meu Amor. No hi podies faltar.